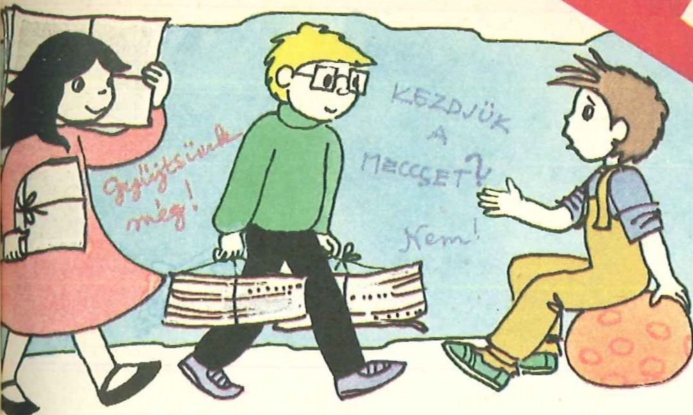
kisdobos
1988. MÁJUS

Jól van, szép rendet raktál! Bence.
MICSODA ??? NEM ÉN TOLTAM KI VELETEK? KÖRMI
TIÉTEK A LEGTÖBB PAPÍR, TIÉTEK A LEGTÖBB LUFI!

KISDOBOS KÉPTÁR

Kondor Béla (1931—1972) Darázskirály

Magángyűjtemény

Kisdobos

A Magyar Úttörők Szövetsége lapja a 6—10 éveseknek. XXXVII. évf., 5. sz. Főszerkesztő: **Jani Gabriella.** Kiadja: az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: **dr. Király G. István.** Kiadóhivatal: Budapest VI., Révay u. 16. 1374, telefon: 116-660. Készült a Kossuth Nyomdában 88.0138. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató. Index: 25442, HU ISSN 0450-3287. **Levélcím:** Kisdobos szerkesztősége, Budapest, Postafiók 100. 1502, telefon: 660-162. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR), Budapest XIII., Lehel út 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Megjelenik évenként tíz alkalommal. Előfizetési díj egy évre 60 Ft. Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

A címlap **Marék Veronika** munkája.

A szerkesztőség munkatársai: Ferenczy Ágnes, Gaál Ödönné, Kóka Rozália, Zentai Mari.

Ingrid Sjöstrand

Titkos béketárgyalások

Titkos béketárgyalások —
olvastam az újságban.
Szerintem nem helyes, hogy
titkosak a béketárgyalások.

A háború bezzeg sose titkos.
Egy háború, ahol egy puska se dörrent!
Egy háború, ahol senki se halt meg!
Egy háború, amit észre se vett senki,
mert csak a háboristák mentek oda,
és ott csúnyákat gondoltak egymásról,
titokban. Titokban, hahaha!

Tóthfalusi István fordítása

Ferenczes István versei

Házirend

Elsőnek anya,
azután apa,
majd iskolás bátyám,
utána én,
legvégül kis húgom
ébred fel reggel.

Este lefekvéskor
első a húgom,
utána én,
majd iskolás bátyám,
azután apa,
utolsó anya.

A mi családunk

A kisöcsém még négykézlábon jár,
A húgom legtöbbször egy lábon ugrál.
Én már tudok kézen is járni.
Nagymama háromlábú bottal tipeg.
Apa nem jár, ő csak ül a fotelben.
A mi családunkban csak anya jár két lábon.

Karsai Ervin

Mikor még kisfiú voltam

Mikor még kisfiú voltam
kalapot, szép zöldet hordtam.
Nem kísértek kínok, gondok,
szerencsés voltam, és boldog.

Mikor a vásárba mentem,
magamnak kis zsákot vettem.
Kap kenyeret, aki éhes —
légy szerencsés, egészséges!

Simor András fordítása

Kiss Ilona rajza

Bálint Tibor

Fegyverletétel a Galamb utcában

Együtt jártunk iskolába a Galamb utcai fiúkkal, s néha ma is felidézem arcukat, ha a háború vagy a béke jön szóba. Nemcsak az ő hangjukat hallom, hanem kedves madaraik turbékolását is. Hiszen a gabonapiac mellett laktak, ahol reggeltől estig ingyen terített asztal várta a galambokat. Megtörtént, hogy miközben a tanárunk a harci helyzetről tartott nekünk előadást, Csámpor padjából felröppent egy gyönyörű fésűs, vagy egy sirályfajta, s miután szárnyával a táblát súrolta, a nyitott ablakon át hazaszállt a fészkére.

— Álljon fel, aki élő állatot merészelt behozni az osztályba! — szólt a tanárunk, és ebben a percben bizonyára még siralmasabbnak ítélte a háborút e szervezett madárröptetést látván.

Csámpor szelíden emelkedett fel, ahogy egy Galamb utcai fiúhoz illik. Sőt mosolygott, oly ártatlanul, hogy kedves nevelőnk mindjárt le is ültette azzal, hogy legközelebb kiporolja majd a nadrágját.

De nem porolta ki, mert őt is háborúba vitték. A győztes hadak később végigvonultak a városon, s annyi fegyvert, lőszert zsákmányoltak, hogy nem is volt idejük összeszedni. Még a Galamb utcában is gránátok, légi aknák, lövedékek hevertek. És barna színű makaróni gyutacsok, amelyek egyenként kiröppentek, mint a rakéták, ha hosszabb vascsőbe dugva meggyújtottuk őket. S mintha csak ez a különös játék csábított volna, lassan mi is rákaptunk a lövöldözésre.

Zsebünkben veszélyes kapszlikat, éles töltényeket rejtegettünk, jóllehet alig telt el nap, hogy valami szerencsétlenség ne történt volna. A Fecske utcában egy fiúnak a kezében fölrobbant a gránát, és levitte a kezét. A Bivalyréti törpe csapat csatára pedig tányéraknára lépett, s csak a sapkáját meg a véres fűzőit találták meg. Mi azonban még akkor is lövöldöztünk, amikor a tanárunk lefogyva, sápadtan visszatért a háborúból, és azt magyarázta nekünk, hogy mily szörnyű bajt zúdított a világra néhány eszeveszett politikus.

Még a könnye is kiszökött fölháborodásában, s talán épp emiatt nem látta, hogy mit művelünk: nem hallotta meg a puskák kattogását, s a géppisztolyok tárcsájának pörgését. Igaz, hogy ezek nem voltak valódi fegyverek; de annyi ügyességgel készültek, hogy egyikből-másikból akár éles töltényt is ki lehetett volna lőni, nemcsak kavicsot, bakancsszöget, üvegszilánkot.

Egyik reggel, amikor a hadak útjáról visszatért tanárunk latinórát tartott nekünk, és nagybetűkkel írta fel a táblára, hogy ROMA PULCHRA EST, vagyis „Róma gyönyörű", egyszerre több ólomdarabka koppant a keze mellett. Elvörösödve, döbbenten fordult hátra, és azt kérdezte tőlünk halkan és fegyegetőn:

— Fiúk, ki adott le lövéseket?...

De a tettes nem jelentkezett, amiből azt gyanítottuk, hogy a házilag gyártott géppisztoly véletlenül jött működésbe, s a fegyverviselő félt leleplezni önmagát. Végül tanárunk az órájára pillantott, majd fölszólított bennünket, hogy öt percen belül tegyük le a fegyvert a kályha előtti térségre; különben iskolai hadbíróság elé állít bennünket és kicsapat, aztán mehetünk verebet lődözni napszámba...

Mondanom sem kell, hogy a rövidre szabott idő ellenére nagy halom fegyver gyűlt össze, de a leszerelés alatt tanárunk mindvégig kinézett az ablakon, nem akarta egyiket sem jobban megróni a tekintetével a másiknál; hiszen tudta, hogy az egész osztály bűnösnek tekinthető, de leginkább a háború, amely íme a gyerekeket is már-már öldökölni tanította. Csak akkor fordult felénk, amikor újabb parancsra felsorakoztunk a padok előtt. Kedves tanárunk azonban nem adott újabb parancsot, hanem ünnepélyesen fölszólított bennünket, hogy igyekezzünk jóra törekedni, s uralkodjék a lelkünkben csend és béke, amelyre oly nagy szüksége van a pusztulásból föltápászkodó világnak. Aztán elmosolyodott. Valami eszébe jutott.

— Milyen szép napok is voltak azok, amikor fegyverek helyett még galambokat csempésztetek be az osztályba, ugye Csámpor? — kérdezte a Galamb utcai főgalambásztól, miután visszaültünk a helyünkre.

A fiút oly váratlanul érte a kérdés, mintha valamiben ismét tetten érték volna. Ijedtében leverte a táskáját, amelyből három fehér galamb röppent fel, és hebegve mondta:

— Igenis, azok nagyon szép napok voltak, tanár úr!...

És a fejünk fölött körözö gyönyörű madarait nézve hirtelen kacagni kezdett, és eleredtek a könnyei, mi pedig vele együtt kacagtunk, sőt már hahotáztunk...

„Megy a gyűrű vándorútra..."

Nagy hasú, ritka hajú, alultáplált kislányt hoznak az utcáról a gyermekotthonba. Piszkos kis kezével izgatottan tapogatja a ruhám, az arcom.

Áhítattal nyúl a nyakláncomhoz — igen tetszik neki.

Kezembe veszem apró ujjait, és közben hozzáérek piros köves kis gyűrűjéhez is.

A kislány hirtelen mozdulattal leveszi ujjáról a gyűrűt, és sugárzó arccal felém nyújtja.

Egy hónappal később egy washingtoni iskolában mesélem el ezt a jelenetet. Mondókám végeztével felállok, és ekkor odajön hozzám egy tizenhárom év körüli diáklány. Gyönyörű ezüstszíves gyűrűt ad a kezembe, azt mondja, vigyem magammal, ha megint útra kelek.

— Adja oda ezt a gyűrűt egy szegény gyereknek. Olyannak, akinek az égvilágon semmije sincs, és mondja meg neki, hogy egy jóbarát küldi.

Mesélek a két gyűrűről New Yorkban, egy kvéker vallási közösség összejövetelén. Hallgatóim fantáziáját megmozgatja a két kislány története, és akciót szerveznek. Megkezdődik a „megy a gyűrű vándorútra" játék. Egyre bővül a kör, egyre többen állnak közénk. Egyszerű a játékszabály: mindenki kap egy olcsó kis gyűrűt, melyet egy hónapig hordhat. Ez alatt az idő alatt pénzt kell küldenie egy gyermekalapítványnak — bármily csekély összeg legyen is —, s közben új tagokat kell toboroznia a társasjátékhoz. A hónap lejártával továbbvándorol a gyűrű, továbbszáll a történet.

Így lett az ázsiai kis árva megalapítója egy huszonötezer dolláros alapítványnak, amelyet egy árvaház építésére szántunk.

Részlet **Liv Ullmann Választások** című könyvéből.
Fordította Dobos Austvik Éva

Te is segíthetsz!

Nálunk is vannak alapítványok. Eldöntheted, hogy kiket akarsz támogatni. Gyűjthetsz papírt vagy rongyot, de a zsebpénzedből is megtakaríthatsz néhány forintot. Bármilyen kis összeget elküldhetsz. Közöljük a címeket és a számlaszámokat. Ha akarsz, te is segíthetsz, hiszen hozzád is elkerülhet a gyűrű. Sőt, az őrssel megbeszélve ti is készíthettek (fonhattok, gyöngyből fűzhettek) gyűrűt, és továbbadhatjátok!

UNICEF Magyar Külker. Bank RT. Budapest, 218-98907 UNICEF forintszámla.

Gyermekek a gyermekekért MNB 235-90172-5253. Feltétlen írd rá: KISZ KB „Úttörő Szolidaritás"! 1138 Budapest, Kun Béla rkp. 37-38. (Átutalási postautalvány a csapatvezetőnél!)

Gyermekek a gyermekek egészségéért OTP XIII. Visegrádi u. 7/b. 217-98292-3861 számla javára.

SOS Gyermekfalu Magyarországi Egyesülete Budapest, V. ker. fiók 508-9402 számla javára.

A pénzt postai utalványon is befizetheted.
Ne felejtsd el ráírni az alapítvány számlaszámát és a címét, valamint „Megy a gyűrű".

Bemutatjuk

Marék Veronika grafikust, írót

„Van valahol egy kék kerítés, amelyik szereti, ha rajzolgatnak rá..." Ugye ismerős a szöveg? Ha a Kisdobos hátsó borítójának aljára pillantasz, **A kék kerítés** alatt ott találod kitalálója és rajzolója nevét: Marék Veronikának hívják.

Krisztinavárosi műteremlakásában találkozunk. Kiderül, hogy a lakás szó túlzás. Csakhogy azt nem mondjuk: műteremszoba. Vera az olajkályhával bajlódik, míg én az asztalon lévő rajzokat nézegetem. A legújabb Réka, Körmi és Bence történet próbálkozásait láthatom.

— Ez még nem az igazi — mondja Marék Veronika, és szelíden néz rám a szemüvege mögül. — Erről még ne írj! (Persze időközben elkészült az igazi, a végleges. Ha kezedbe veszed a Kisdobost, láthatod az eredményt.)

— 17 éves voltam, mikor Munro Leaf Mégiscsak jobb iskolába járni című könyvével és benne a rajzaival találkoztam. Mostanában adta ki újból a Móra, csak egy kicsit módosította a címet. Arra gondoltam, ilyet szeretnék csinálni én is. Megírtam és megrajzoltam egy mesekönyvet, amelyik meg is jelent. Ezt követte a többi. Közben azért jelentkeztem az egyetemre és magyartanári diplomát szereztem. De a rajzolást már nem tudtam és nem is akartam abbahagyni.

Nézem a sok-sok könyvet. Nagyrészt ismerem: a gyerekeimnek olvastam, meséltem belőlük. Többnyire olyan könyvek, melyeket apuval, anyuval együtt jó nézegetni, beszélgetni a képekről. Így születnek a „családi mesék", melyekre jó emlékezni még a felnőttkorban is. Ilyenek a Boribon történetek, a Kippkopp mesék vagy a felelgetős könyvek, például a Tegnap, ma, holnap.

— Még azok a gyerekek is ismernek, akiknek, sajnos, soha nem mesélnek. A Kockásfülű nyúl című tévémeséket én írtam. A kicsit idősebbek a Kicsi bors című tévésorozat alapján is megismerhettek. Persze, csak akkor, ha elolvasták a stáblistát, azaz az alkotók névsorát — teszi hozzá kissé szomorkás mosollyal.

— Mintha elégedetlen lennél magaddal — kockáztatom meg óvatosan.

— Én is úgy vagyok, mint a gyerekek: vannak időszakok, amikor semmi nem megy, és amikor az ember mindennel elégedetlen. Most én is így vagyok magammal.

— Mire vagy büszke?

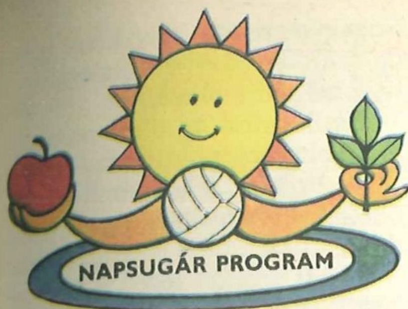
— Büszke? Az azért túlzás. Örülök az Ifjúsági Díjnak, örülök annak, hogy hét nyelven 14 kiadásban jelentek meg a műveim. Örülök annak, hogy van egy bábszínészi oklevelem, és nagyon szép éveket tölthettem a Bábszínházban. Azóta is a hobbim a bábozás, írtam is jó pár bábjelenetet. Örülök annak is, hogy a gyerekek szeretik A kék kerítést. De lehet, hogy abbahagyom. Túl régóta csinálom már.

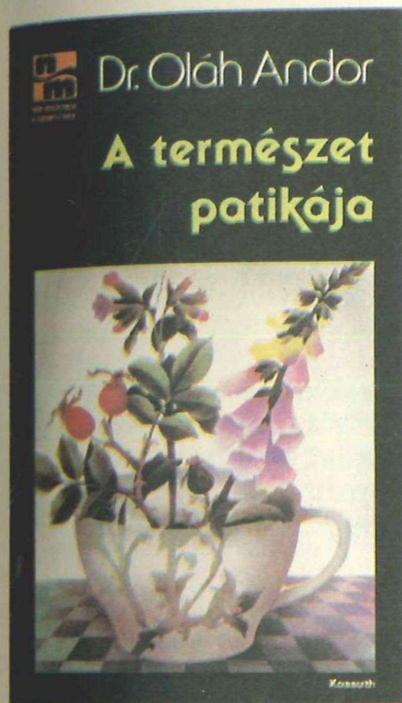

Szótlanul ülök, hitetlenkedve nézem Marék Veronikát. Szerintem hiányozna a Kisdobosból. Te mit szólnál hozzá?

Ferenczy Ágnes

„Hajoljatok le a földig...!"

„Fűben-fában orvosság..." — vallották régen a gyógynövénygyűjtő falusi füvesasszonyok. Ők tudták, melyik füvet hogy hívják, melyik mire jó, és erre megtanították gyerekeiket, unokáikat is.

Újjáélesztésre méltó ez a népi hagyomány. A növénygyűjtés egyúttal természetjárás, mozgás a szabadban, a jó levegőn — találkozás a természettel. Ehhez ad segítséget **Dr. Oláh Andor: A természet patikája** című könyve. A szerző a természetes gyógymódokkal, a gyógynövények alkalmazásával ismertet meg benneteket. Szeretné, ha a házipatikában a tabletták helyét gyógynövények foglalnák el.

A „természet patikája" is csodálatos titkok országa. Ha kedved van fürkészkedni ebben a birodalomban, meg kell ismerkedni a gyógynövénygyűjtés szabályaival:

1. Sohase gyűjts, sohase próbálj használni mérgező növényt, amilyen például a beléndek és a nadragulya!
2. Végy gyógynövénykönyvet és növényhatározót! Kezdetben csak olyan emberekkel menj gyűjtőútra, akik ismerik a gyógynövényeket és tanácsot tudnak adni, ha bizonytalan vagy!
3. Kosárba vagy vászonzacskóba tedd a növényeket, ne műanyagzacskóba. A bőlevű terméseket (áfonya, bodza) edénybe szedd!
4. Esőben, ködös, párás időben ne gyűjts!
5. Autóúthoz fél kilométer távolságon belül, poros földút közelében ne gyűjts! Ne szedj trágyázott, műtrágyázott, növényvédő szerekkel kezelt földeken!
6. Csak teljesen egészséges növényt és növényrészeket gyűjts!
7. Óvd a természetet! Védett növényt sohase gyűjts!
8. Ne gyűjts többet, mint amennyit aznap fel tudsz dolgozni, szárításra elő tudsz készíteni!
9. Tartsd meg a szedési időt! (részletes táblázat a könyvben)
10. Szereld fel magad a gyűjtéshez szükséges eszközökkel! A szerszámok — a növények kímélése végett — mindig élesek legyenek. A csalánszedéshez kesztyű szükséges.

Biztatásul ajánlom a könyv egyik fejezetének bevezető sorait: „Gyűjtögetni nem nevetséges és ódivatú rögeszme. Mindenekelőtt: életbölcsesség. Semmi áron se mondjatok le arról, hogy mindig legyen időtök gyümölcsöt, gyógynövényt, virágot szedni, gyűjtögetni! Hajoljatok le a földig...!"

Zentai Mari

Madármályva

Ökörfarkkóró

Gaal Domokos rajzai

Fiú, kék bogárral

A Kisdobos főszerkesztőjével látogatást tettünk Pozsonyban (Bratišlavában), testvérlapunk, a Kis Építő szerkesztőségében. Balajti Árpád, szlovákiai magyar újságíró kollégám, meghívott Szencre, látogassam meg a családját. Míg döcögött velünk az esti busz, feleségéről, gyerekeiről, az életükről mesélt.

— A fiam igen csendes, visszahúzódó gyerek, majd meglátod — mondta, és kinyitotta előttem a kertkaput. Elhárította az örvendező, a bőréből majd kibújó Bambi kutya szeretetét. A lakásban villanyt gyújtottak. Barátom családja fogadott bennünket. Valamennyien hálóruhában... Mentegetőzve raktam le holmimat:

— Elnézést a kései érkezésért! Elhúzódott a szerkesztőségi kirándulás.

Pillanatok alatt vacsora került az asztalra. Majd hosszas beszélgetésbe mélyedtünk. A gyerekek szótlanul figyeltek egy ideig, majd Zsolti kisvártatva, karján sárgafehér foltos, gombszemű állatkával lépett elém:

— Tengeri malac? — kérdeztem.

— Neem! Szíriai hörcsög! — képedt el szörnyű tudatlanságomon, s kivonult a kis jószággal.

Mi, felnőttek, folytattuk tovább a jóízű ismerkedést. Rövid idő múlva Zsolt egy cserépben nevelt kukoricával tért vissza. Elém tartotta a satnya növénykét, és rám emelte szelíd, kék szemét... Elrestelltem magam. Csak most értettem meg igazán, ez a kisfiú beszélgetni szeretne velem. Felemelkedtem az asztaltól:

— Gyere, mutasd meg a rajzaidat. Édesapád mondta, hogy nagyon szeretsz rajzolni!

Átmentünk a gyerek szobájába. A falakat állatposzterek, újságkivágások, fotók borítják. A könyvespolcon Búvár, Fürkész könyvek, állatregények. Egy polc telistele kisautókkal, Lego játékokkal. Méghozzá igen nagy rendben! Előkerültek a rajzok is. Elsőnek mindjárt egy nagy kék bogár.

— Ez egy szkárábeusz, mágyárul gálácsinhájtó bogár. — Magamban mosolyogtam Zsolti kedves, palócos kiejtésén, ahogy az a hangokat rövid á-nak ejtette.

— Olvastam, hogy az egyiptomiak szentnek tartották. „Szent Szkarabeusz a napot görgeti". Én a Mártoni erdőben találtam. Nagyon megtetszett, lerajzoltam. Édesapám bevitte a szerkesztőségbe, és Batta Gyuri bácsi megjelentette a Kis Építőben.

Másik rajzot kezdtem nézegetni. Zsolti megmagyarázta:

— Voltam lakodalomban az unokatestvéreméknél. Egy jó banda muzsikált, őket is lerajzoltam.

— Mi érdekel téged a legjobban? — tudakoltam. A válasz meglepő volt:

— Nagyon érdekel az űrhajózás, a csillagászat. Tudja-e Rozika néni, miért nem esnek le a Földről a hegyek, a folyók, a házak?

A kérdés váratlanul ért. Mielőtt megszólaltam volna, újdonsült barátom kisegített:

— A Föld mágneses ereje tartja meg őket. A gravitációs erő. — Előhúzott valahonnan egy nagy drótgubancot. Zseblámpaelemmel, égőkkel.

— Csinálok egy erőmérőt a gravitációs erő mérésére. Tudja, Newton törvénye alapján.

— Nem tudom, Zsoltikám. Rég volt, amikor én fizikát tanultam.

— Gyerekek! Fél kettő van. Le kellene feküdni! — szólt be Zsolti édesapja.

— Azonnal. Jó éjszakát, fiatalember! — nyomtam egy puszit a „csendes" fiú homlokára.

— Jó éjszakát! Majd reggel megmutatom a kertemet is — mondta, és magára húzta a takarót.

Kóka Rozália

A szívtelen gazdag

Hegyi Márta rajza

Réges-régen, amikor még a Duna vizében aranyhalak úszkáltak, és úgy nyüzsögtek, hogy több volt a hal, mint a hajladozó, karcsú nádszál, amikor még aranyalmák termettek a szigetek tündérkertes gyümölcsöseiben, élt egy szegényes vízparti kunyhóban egy nagyon öreg ember. Ennek az öregembernek nem kellett sem asszony, sem gyermek, de még a szomszédok sem kellettek neki, mert úgy félt az emberektől, mint az ördög a tömjénfüsttől. Azért félt az emberektől, mert mindig attól rettegett, hogy meglopják.

Volt is oka a rettegésre. Szegényes kunyhójának pincéje telis-tele volt nehéz kinccsel, csillogó arannyal, ládába gyűjtött aranyporral és garmadába rakott aranyrögökkel. Fiatalságától kezdve gyűjtögette a kincseket. Rongyokban járt, fagyökéren, vadmadarak tojásán, mindenféle szedett-vedett táplálékon tengette életét csak azért, hogy ne legyen kénytelen valamit is kincseiből elvesztegetni.

Olyan furfangos észjárással szaporította a sok aranyat, hogy senki sem tudta volna utánozni. Napestig a folyó partján állott, és ásta, túrta, válogatta, mosta a homokot. Estére kelve mindig egy tarisznya aranyporral meg aranykaviccsal tért haza. Ha a hálóját kivetette, az megtelt aranyhalakkal, és mikor hazavitte őket, leszedte róluk egyenként az aranypikkelyeket, hát, uramfia, azok is mind aranypénzzé változtak.

Egyszer egy fáradt vándor érkezett az öreg aranyász kunyhójához. Bekopogtatott, és szállást kért éjszakára. Az öreg zsugori elutasította, nem adott neki egy sarkot, egy köteg szalmát sem, hogy kipihenhesse magát. Akkor a vándor egy falat kenyeret kért, hogy éhségét csillapítsa. De ezt sem kapott az öregtől, csak tuszkolta kifelé a küszöbről a jövevényt.

— Legalább csak egy ital vizet adjon, bátyám, mert itt a poshadt vizek között elemészt a szomjúság.

— Nincs nekem kútvizem, magam is vadvizekből iszom. Iparkodj tovább, mert ha meglátom, hogy itt a közelben ácsorogsz, rád eresztem az ebeimet.

A vándor szomorúan elkullogott, de másnap megint csak ott termett a kunyhó előtt úgy alkonyattájban.

— Adj egy kis zugot szállásnak.

— Nem adok!

— Adj egy falat kenyeret.

— Nem adok!

— Adj egy korty ivóvizet.

— Nem adok! — De már emelte is az öreg a fejszét, és azzal akart nekitámadni a jövevénynek.

A vándor azonban szelíd hangon kérte:

— Ne űzz el magadtól, jó tett helyébe jót várj! Látod, én tudom, hogy a pincéd tele van arannyal. Ha befogadsz, szaporítom az aranyaidat, de ha elkergetsz, elpusztulsz te is meg a kincseid is.

Mikor kimondta a vándor az utolsó szót, az öreg uzsorás kétségbeesésében, hogy van valaki, aki tud a kincseiről, vak dühvel vágott a vándor fejére a nehéz fejszével. De a fejsze csak levegőt talált, és mélyen belecsapódott a földbe. A vándor eltűnt, mint a ködpára a napon.

Nagy erőlködéssel, verejtékezve húzta ki a zsugori öreg fejszéjét a földből, de amint kihúzta, a támadt nyíláson át vastag forrás bugyborékolt föl, és egy szempillantás alatt olyan árvízzé dagadt, hogy a hullámok elnyelték az öregembert és a kunyhót minden kincsével együtt. Így pusztul el minden összeharácsolt vagyon, ha szívtelenség párosul hozzá.

Magyar népmese

Egyszer volt

Kedves Dorka!

Heves megyéből, Boldogról köszöntlek. Ez a szép nevű falu népművészetéről híres. Pest, Szolnok és Heves megye találkozásánál, a Zagyva partján található. A török időkben mocsaras, vizenyős, lakatlan táj volt. A néphagyomány szerint a bujdosó magyarok egyik csoportja Bonta bíró vezetésével ide menekült. A folyóparton a bíró leszúrta a botját s azt mondta:

— Itt leszünk boldogok!

Megállapodtak, falut alapítottak és leszármazottaik azóta is itt élnek boldogan...

A mai falu képe nagyon érdekes. A szép régi, tornácos házak sárgára vagy fehérre meszelt sorában modern, kétszintes épületek emelkednek. A széles utca kétoldalán terebélyes diófák lombosodnak. A házak előtti kiskertekben tulipánok, orgonabokrok pompáznak. Itt is, ott is májusfák pántlikáit lebegteti a szellő. Kora délelőtt van. Az utcán kevesen járnak. A legtöbben kerékpárral közlekednek, kétoldalt fűzfavesszőből font kosár lóg kerékpárjukról. Az idősebb asszonyok még népviseletet hordanak.

Most az egyszer nem váratlanul érkeztünk fotós barátommal. Szántó Julianna igazgatóhelyettes vár az iskolában. Ő segít a boldogi népművészet megismerésében. Míg rá várakozunk, a folyosón szemlélődünk. Tablók, régi fényképek, népviseleteket bemutató plakátok függnek a falakon. Csinos arcú fiú lép hozzánk, kezet nyújt:

— Varga Zoli vagyok, harmadik á-s. Én fogok beöltözni.

Jön Szántó Julika néni is, és elindulunk a Honvéd utcába Lukács Dezsőnéhez. Klári néni a Boldogi Hagyományőrző Népiegyüttes vezetője. A háznál nagy a sürgés-forgás. Három népviseletbe öltözött kislány vár ránk. Varga Melinda, Medveczki Katalin, Józsa Anasztázia. Szomszédasszonyok és keresztmamák is bekukkantanak látogatásunk hírére. Klári néni legkisebb unokáját, Dudás Krisztinát öltözteti a tisztaszobában. A kislány egy széken állva kihúzott derékkal megadóan tűri, hogy vékonyka derekára újabb és újabb keményített alsószoknyát szorítsanak. Közben Varga Zolit is kézbeveszik az asszonyok. Rakott szárú fehér gatyát, inget, mellényt adnak rá. Lábára kemény szárú fekete csizmát húz. Derekára féloldalasan kázsmér kendőt kötnek. Fejére árvalányhajas fekete kalap kerül. Alig ismerünk az előbbi, kékköpenyes fiúra. Kész legény így felöltözve.

Krisztinára ráadják a legfelső, virágokkal hímzett, piros posztószoknyát is. Sötétkék, géppel hímzett köténykét kötnek eléje, belebújik a szálikának nevezett blúzba. Nyakába piros galáris: gyöngyfűzés kerül. A frizurával nagy gondban van Klári néni. Kriszti rövidre nyírt hajában sehogy se akar megállni a szalagcsokor. De az egyik fiók mélyéről előkerül egy pót-hajfonat. Csatok, szalagok segítségével megoldódik a gond. Klári néni keze sebesen jár. Krisztina is kész az öltözködéssel. Klári néni még egyszer megszemléli a nagyobb lányok öltözékét. Újabb fiókok nyílnak meg. Egyikükre keményített, gyönyörű, lyukhímzéssel kivarrt, fodros vállkendőt adnak. Másiknak kicserélik a szálikáját, és egy fejkendő is elő-

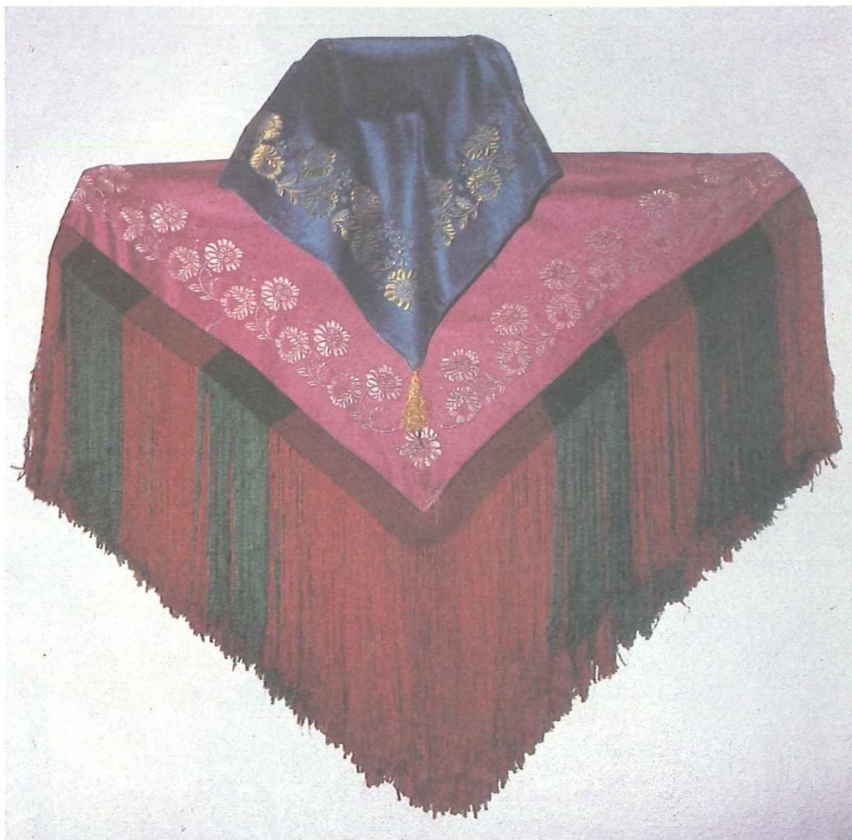
hogy is volt?

Fotók: Karasz Lajos, Szántó Lóránt

kerül. Végre valamennyit megfelelőnek találják. Kezdődhet a fényképezés. Hát ez nehéz dolog! Zoli „bálványnyá" merevedik. A lányok se találják el, hogyan lehetne „természetesen" állni. Valahogy azért túljutunk a dolgon. Megkönnyebbülve vonulunk a falumúzeumba.

Bódi Józsefné, Terka néni büszkén mutogatja a szépen berendezett szobákat. A kendőknél hosszasan időzöm. Klári néni és Terka néni magyarázzák:

— Ez gyöngyvirágos! Ez kiskalászos! Ez meg itt a nagykalászos. Ennek a neve folyórózsás. Ezt pedig kettes kunkorgó rózsásnak hívják.

A ház egyik kamrájában hatalmas méretű, mézeskalácsokkal, forgókkal, virágokkal, aranydiókkal díszített menyasszonykalács látható. Legalább másfél méter magas, és egy méter széles! Az állvány neve kalácságy vagy kalácsbölcső.

— Itt, alul van a mazsoláskalács, amit 12 kg lisztből és 6 liter tejből sütnek. Az „ágy" szélét aranyozott dióval rakják meg. Fölé kötözik körkörösen a mézeskalácsokat — magyarázza Klári néni. — Megvan ennek a rendje. Az alsó sor kicsi szív, ezután jön a babasor, kicsi babákból, majd kardok, huszárok és a nagy babák sora következik. Az oszlopok sarkain szép, díszes babák láthatók. A fölső sorra rózsafüzért sütnek. A kalács belsejébe nagy szívet tesznek. A rudak legfelső részét papír legyezők díszítik. Amikor a hérészek, a menyasszony vendégei, látogatóba mennek a vőlegény házához, akkor viszik ezt a hatalmas kalácsot. A menyasszonytánc után a vőfély és a keresztanya darabokra szedi. A násznép minden tagja kap belőle.

— Mit jelképez ez a kalács? — kérdem.

— Ez egy életfa. Mostanában sokan csokoládéból csinálják, de az már nem az igazi.

A sok nézelődésben elfáradtunk, meg is éheztünk. Klári néni megvendégel bennünket. Elköszönünk új barátainktól, és megígérjük, hogy legközelebb egy ünnepi eseményre is ellátogatunk. Klári néni egy-egy üveg szilvalekvárt és savanyúpaprikát nyom a kezünkbe. Vigyük haza az otthoniaknak. Így hát, Dorka, a sok boldog élményből és az ajándékból neked is jut.

Szeretettel üdvözöllek:

Balázs

Összeállította:
Gaál Ödönné,
rajzolta:
Görög Júlia

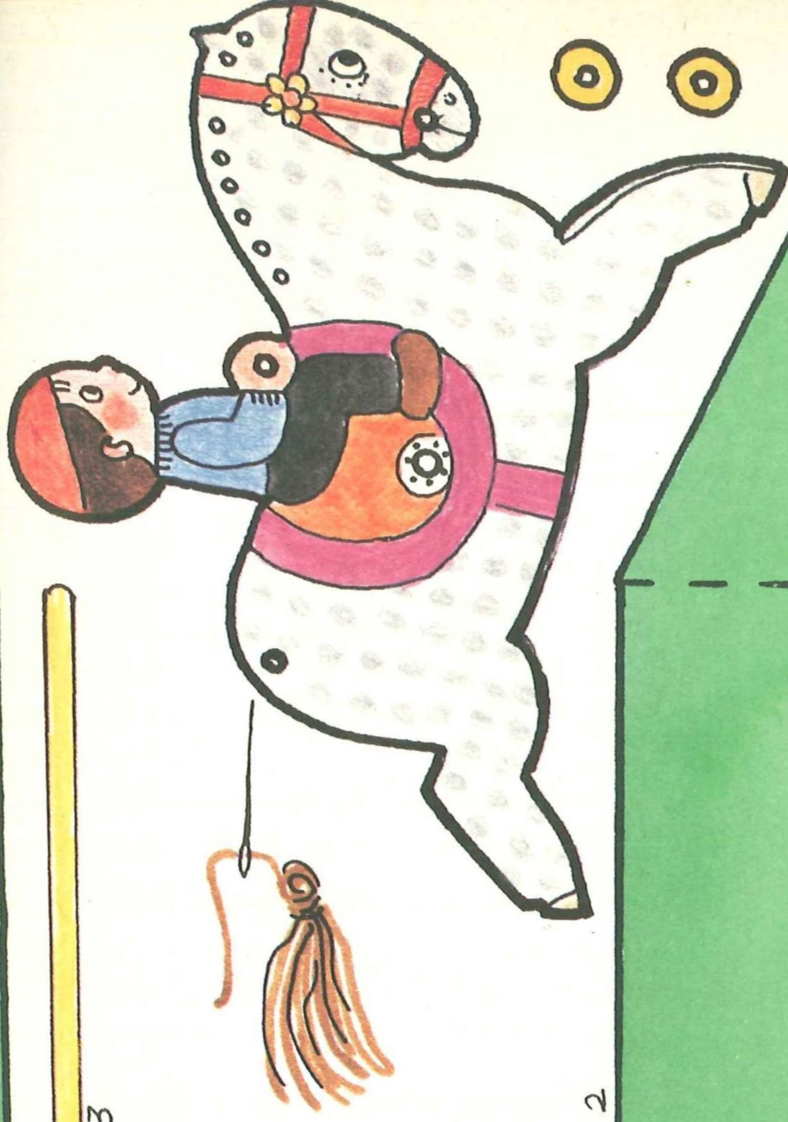
MÉZES MAJÁLIS

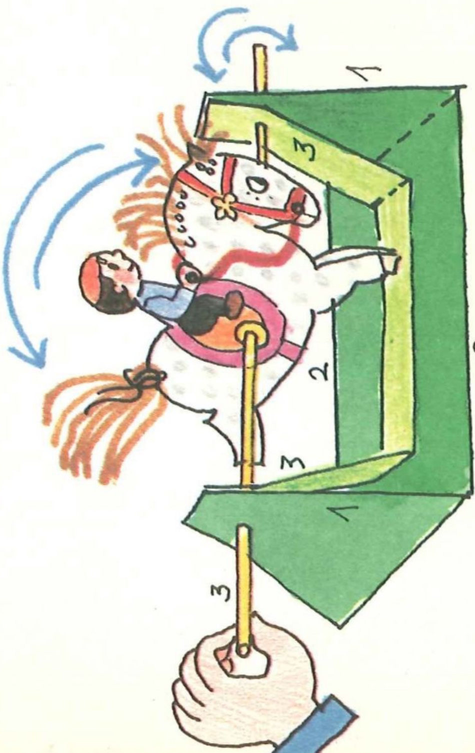
Én, HARKÁLY DOKTOR, a fák kérge alól is kiszedem a férgeket. Te pedig tanuld meg, hogyan kell a bőrödből kiszedni a kullancsokat!

A kullancs bőrből kiálló potrohát valamilyen zsíros anyaggal (kenőcs, olaj stb.) bekened, majd vársz 15—20 percet. A kullancs — miután a potrohán át lélegzik — nem kap levegőt, s kimászik. Ha nem így teszel, a kullancs feje könnyen beszakadhat. Ez könnyen előfordulhat a dörzsölés hatására is. Ilyenkor fennáll a veszély, hogy a sebhely begyullad, elgennyesedik. Ebben az esetben éppúgy fordulj orvoshoz, mint akkor, ha a kirándulás után 6—8 nap múlva magas lázad lesz, amit hányás és erős fejfájás kísér.

Mi, HÉTPETTYES KATICÁK is a természetvédők családjához tartozunk. Kizárólag levéltetveket fogyasztunk. Több száz méterről megérezzük, melyik növényt lepték el a levéltetvek. Sokat eszünk, naponta száz tetűt is felfalunk. Egész nyáron szaporodó utódainkkal egy egész gyümölcsfát is képesek vagyunk gyorsan megtisztítani a levéltetvektől.

ILYEN HASZNOSAK VAGYUNK MI, KATICÁK!

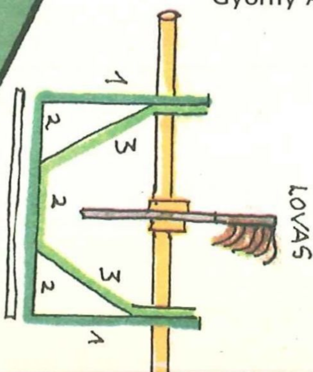

Vágd körül mindkét zöld ábrát. A szaggatott vonal mentén hajtogasd befelé. A talpazat világoskék részére ragassz kemény kartont. Így jobban megáll a hintaló. A zöld csík (A/2) pettyes sávját ragaszd az A jelzésű csíkra. A négy köröcskét szúrd át, de csak annyira, hogy a „mintarajzon" látható módon egy szívószálat dughass át rajtuk. A hármas jelzésű csík két végét ragaszd a köröcske felett az 1-es támfalhoz. Ha a lovat kivágtad, fúrj kicsi lyukat a zablán és a fiú kezefején, ide fűzz piros pamutfonalat kantárnak. A ló sörényét és farkát barna fonallal fűzd a kijelölt lyukakhoz. Végül a nyereg jelzett helyére ragaszd fel a sárga karikákat. A lyuk csak akkora legyen, hogy a szívószálat átdughasd rajta. Ne lötyögjön benne, inkább szoruljon, mert a szívószál ide-oda csavargatásával hintázik a ló.

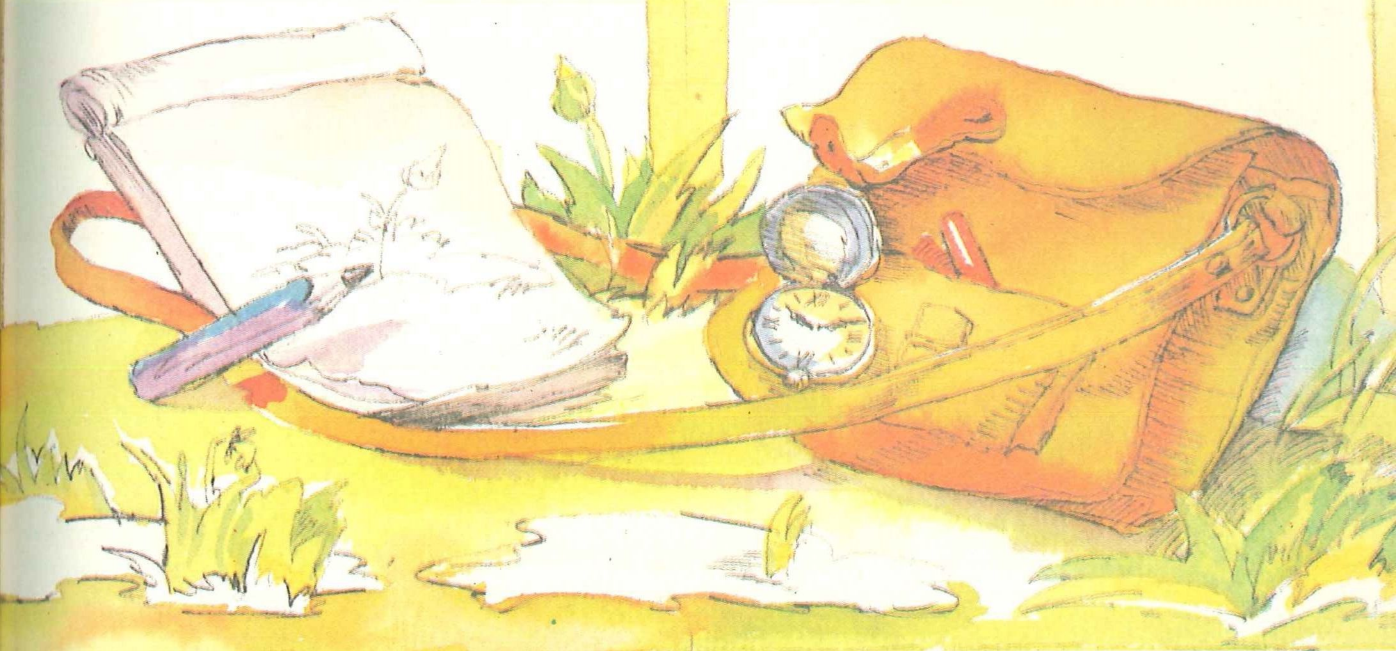
Győrffy Anna munkája

Kisdobos Kiskönyvtár

BATTA GYÖRGY

Tavasz a Magas-Tátrában

lég. Megremegnek, majd mozdulatlanná dermednek a törpefenyők. Az égboltozat ólommenyezetté válik, esőgömböcskék zúdulnak belőle. Kitartóan pattognak a csonttá fagyott hó páncélján, s átlyuggatják azt. Ez az eső a tavasz hírnöke, ez a langyos csapadék ébreszti fel a természetet. Moccantja fejecskéjét az első zöld növényke, birkózva a sziklákat s tisztásokat fedő jégpáncéllal. Micsoda szívósságot halmoz fel törékeny testében ez a hajtás! Honnan veszi, hol gyűjtötte páncéltörő erejét? Még csak annyit látunk, hogy zöld, nem is sejtjük, rózsaszínű vagy bíbor bimbót, esetleg parányka mohatelepet rejt magában. Nem tudjuk, sáfrány, fokhagymaszagú zsombor, fehér zászpa, varjúháj, vagy kankalin bújik-e ki. A kankalin a legparányibb virágok egyike itt, s lám előfordul a Gerlachon is, a Magas-Tátra leghórihorgasabb csúcsán! Így tér vissza ide, a havasokba is az élet. Bár néhol csak a sziklák repedéseiben szorul meg egy kicsike földmorzsa — talán körmünk alatt is elférne — s lám, abból is hajt valamilyen növényke! Vihar tépázza, éjszakai fagyok sanyargatják, napsugár égeti, mégsem adja fel, hogy fennmaradhasson! Így vészelte át a havason az évezredeket a sok-sok virág, zuzmó, moha és fűféleség, hogy minden tavasszal kizöldülhessen, bimbózhasson.

deznek, az ösvényeket jégzománc borítja. A természetjárók, főleg ha először merészkednek a havasok világába, azt hiszik, ilyen magasra nem képes felkapaszkodni a tavasz, ezért ide nem is jön soha.

Mi hárman — édesanyám, édesapám meg én — azonban tudjuk, hogy ez nem így van. Bizony, a kikelet ide is eljut, bár jóval később, mint hozánk, de azért még idejében.

Mivel édasanyám, édesapám meg én itt is meg szeretnénk lesni őkelmét, autóba ülünk és felruccanunk a hegyek közé.

Nálunk már vetik vörös és sárga röppentyűiket a tulipánok, amikor kigördülünk az udvarunkból. Az autónk — egy Wartburg — bizony elég öreg már, de azért ezeket az utakat még szívesen megteszi velünk. Nagyokat szuszog szegény, amint egyre magasabbra kapaszkodunk, de a végén mindig szerencsésen odaérünk.

Én természetesen a hátsó ülésen helyezkedem el. Viszem a kispárnámat, a furkósbotomat — édesapám faragta — a rajzfüzetemet és a naplómat. Nálam van ezenkívül a zsebkésem, az órám, a legkedvesebb könyvem és Guba, a kutyám. Az ebecske teste fa, posztó és kóc. Guba olyan halkan ugat, hogy csakis én hallom. Arra az esetre viszem magammal, ha a kanyargós tátrai ösvényeken, az égig érő fenyők között netán medvével találkoznánk.

A címoldal Hegyi Márta munkája

Hozzánk Gömörországba, fényvesszőkkel és rügyecskékkel a tarisznyájában érkezik a tavasz. A kertek alól oson a házunkig. A tél búcsúkönynyeit sírja a jégcsapokon. Aztán megrepedezik a patak ezüst tükre is, felhabzanak a kicsi víz fodrai, a part menti bokrok alól láthatatlan tilinkók muzsikálnak.

Az udvaron megroskad a február végi hó, nyilazni kezd a nap. Jön a március; kizöldül a gyep, focicsatáink színtere.

Mifelénk már javában pattognak a rügyek, csilingelnek a patakok, bújnak a földből a virágok s a bogarak, amikor fönn a Magas-Tátrában még javában uralkodik a tél. Sötét fellegek vonulnak a hágók, bércek, meredélyek fölött, s ha kisüt is, és perzsel, egy idő múltán ismét elbújik a nap. Az éjszakában fagytüskék mere-

A Magas-Tátra kopár kövei között mintegy 250 napon át tartja magát a tél, és 100 napig a nyár. A maradék nem egész két héten az ősz meg a tavasz osztozik. A tavasz olykor pár óra csupán; ember ritkán szokott tanúja lenni, hiszen akkor állandóan ott kellene tartózkodnia a gránitfalak között. Csakis így tudná megfigyelni, miként lépeget kőről kőre a kikelet, hogy bimbószikráit szétszórhassa. Bizony, pár óra csak ez az annyira várt káprázat, ez a felejthetetlen tünemény, s a tavasz már szökken is tovább, hogy átadja helyét a belobbanó, a virágaival minden színben lángoló havasi nyárnak.

Eddig tartott a tátrai bácsi elbeszélése. Még édesapám sem kérdezett közbe, láttam, érzi, ritka ajándékot kapunk újdonsült ismerősünktől. A bácsi aztán elbúcsúzott. Zöld viharkabát volt rajta, lábán jellegzetes hegymászó bakancsot viselt. Arcát barnára cserzette a nap meg a szél — az örökös ösvényjárás közepette — a virágok s a zergék között.

Családunk rövidesen nyugovóra tért. Az éjjeliszekrényen elhelyeztem a zsebkésemet, az órámat és a naplómat. A rajzfüzetem ott maradt a tarisznyámban, nehogy másnap, ha túrára indulunk ottfelejtsem. Guba mellettem feküdt. Talán ő is arra gondolt, amire én — lehet, hogy éppen holnap szökken bimbóba a sziklákon a kankalin?

Utunk már az első kilométereken is érdekes. Édesapám nem rohan — nézzünk meg mindent alaposan, ha már erre járunk — vallja. Először is Blaha Lujza mellszobrát csodáljuk meg Rimaszombaton. Ott áll a főtéren, az egyik templom tőszomszédságában. Blaha Lujza, a nemzet csalogánya, egyik leghíresebb színésznőnk, Rimaszombatban született — magyarázza édesanyám.

Rimaszombatból Bején át kanyargunk. Itt, s a közeli Hanván paposkodott Tompa Mihály költő.

Rozsnyót, a bányavároskát mi is úgy látjuk, ahogy a múlt század első felében erre gyorsszekerező Petőfi Sándor: „Rozsnyó völgyben fekszik magas meredek hegyek között, mint az alamizsna-krajcár a koldus kalapjában. Aggtelek felé Pelsőcig hosszú keskeny völgyön keresztül visz az út; ha ezt a hosszú, keskeny, rozsnyói kerek völgyet valamivel tele öntenénk, egy óriási bunkósbot alakulna. Egyébiránt kellemes utazás esik benne. E völgy roppant nemzeti zászló is egyszersmind: vörös föld, fehér kősziklák, zöld erdő."

Rozsnyóról — nem a Petőfivel robogó gyors szekéren, hanem a mi ziháló, füstöt felhőző gépkocsinkon — pár perc utazás Krasznahorka vára.

Aki erre jár, hozza magával Szombathy Viktor könyvét — Száll a rege várról várra —, hogy megismerkedhessen a várat hajdan birtokló Andrássyak történetével. Innen viszont sürgősen kanyarítsa a kormánykereket a Magas-Tátra felé, mert ha minden nevezetességet meg kíván nézni, sohasem ér oda!

Az egyre magasabbra tekergő utak mentén, s a ki-kibukkanó hegyek tetején még ott fehérlik a hó. Utunk végcélja, Tátrafüred legfeljebb két óra kocsikázásra van már. Fenyőerdők övezte utakon haladunk a havasok irányába. Millió zöld tűlevélből kristályos levegő gomolyog. Szégyelljük, hogy a mi roskatag Wartburgunk lila füstöt köpdös ebbe a tündérvilágba.

Tátrafüreden, a szállóban, érdekes emberrel ismerkedünk. Itt született, s azzal foglalkozik, hogy figyeli és fényképezi a zergéket. Ideje nagy részét magányosan tölti a kővilágban. Olyan helyekre is eljut, ahová mások soha. Amikor megtudja mi járatban vagyunk, az alábbi mondatokkal ajándékoz meg bennünket:

— A tátrai tavasz rendkívüli, mivel nagyon gyorsan elmúlik. Akárha egy hullócsillagot látnánk — de azért fényét, s röptének sziporkáit egy életre emlékezetünkbe véssük. Az itteni kikelet hosszú-hosszú várakozás után köszönt be. A nyolchónapos tél után egyszerre megenyhül a

EZUTÁN MÉG JOBBAN FOGNAK SZERETNI MINKET A GYEREKEK!

Májusi emlékeztető

1.: 1890 óta a munkások nemzetközi ünnepe. Anyák napja. (Lapozd fel a Kisdobosok zsebkönyve 105—106. oldalát!)

8.: A nemzetközi vöröskereszt napja.

9.: A győzelem napja. 1945-ben ekkor ért véget Európában a II. világháború.

12—13—14.: Pongrác, Szervác, Bonifác. A néphit „fagyosszenteknek" nevezi őket, mert e napokon gyakran mutat mínuszt a hőmérő.

22.: Pünkösd.

25.: Orbán napján van az utolsó fagyveszély.

29.: Nemzetközi gyermeknap. Június első vasárnapja a pedagógusok napja. (Lapozd fel a Kisdobosok zsebkönyvének 118—119. oldalát!)

NAPSUGÁR PROGRAM

GYERMEKNAP

PONGRÁC SZERVÁC BONIFÁC

KÖNYV FÜRKÉSZ

IRÁNY: ZALA MEGYE

MÉG VAN IDŐTÖK A BIZONYÍTVÁNY OSZTÁSIG, KAPCSOLJATOK RÁ A TANULÁSRA!

SOK A DOLGOM, SIETEK A KERTBE!

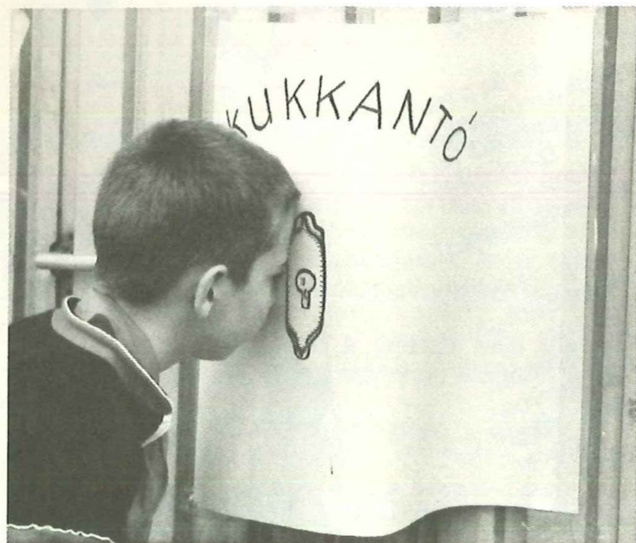
6. MÉRFÖLD

Csalogató

A játékosok fele-fele arányban kb. 50 lépésnyire álljanak fel egymással szemben. Egy játékos a csalogató, aki az ellenfél elé megy. Az ellenfél játékosai jobb kezüket tenyérrel felfelé előrenyújtják. A csalogató meglepetésszerűen valamelyiknek a tenyerébe üt és saját csoportjához menekül. A megütött játékos üldözőbe veszi, és igyekszik megérinteni: foglyul ejteni, mielőtt az saját csoportjához visszaérne. Ha nem tudja megérinteni, ő lesz a fogoly. Ezután váltakozva küld a két csapat csalogatót. A fogoly szabaddá válik, és visszatérhet a csapatához, ha saját foglyulejtője fogságba esik.

Fürkésztalálkozók

„Hétmérföldes csizmában, Fürkész Balázs nyomában". Ugye jól ismeritek a kedveltté vált közösségi játékot? Balázs nyomdokain haladva bekukucskáltunk a Titkok Csodálatos Birodalmába. Ezeket a pillanatokat örökítette meg a fényképezőgép lencséje, egy-egy Fürkésztalálkozó alkalmával.

1987. június, Csillebérc — mi lesz a mai program a Fürkész altáborban?

1987. december, Budapest — Luca-nap a Gazdagréti Közösségi Házban. Készül a Luca-boszorka.

1988. január, Mór — következő képeink a Radnóti Miklós Általános Iskolában, a nagyszabású Balázs-napi találkozón készültek.

A fotókat készítették:
Karasz Lajos, Tóth András, MTI.

„Egyszer volt, hol nem volt..."
Kóka Rozália mesél

Gál József dedikálja Szent Jupát a világ végén című könyvét.

Jutalmazás. Fürkész Balázs és Fruzsina a gyerekek között.

Kisdobos lesz-e Daniból?

Dani elsőosztályos egy budapesti iskolában. Ez az igaz történet róla szól. Ő mesélte, én csak lejegyeztem.

Ahogy közeledett a május, úgy találkozott Dani egyre többször a kérdéssel:

— Leszel-e kisdobos?

Egyáltalán mi az a „kisdobos"? Mi az, hogy „avatás"?

— Kik a kisdobosok?

— Hát akiknek kék nyakkendőjük van!

— Kiknek van kék nyakkendőjük?

— Akik kisdobosok!

Ezzel a párbeszéddel így sokra nem mentek.

Az igaz, hogy amikor azt kérdezték tőle:

— Akarsz-e kisdobos lenni? — akkor mindig igent mondott.

Sőt azt is sejtette, hogy valamit neki is tennie kell ezért a „dologért". Azt egyszer el is képzelte, hogy beviszi megmutatja a gyűjteményéből a sportos, olimpiás bélyegeket. Egy kis kiállítást rendez majd az iskolában, hadd gyönyörködjenek benne a többiek, hadd okosodjanak.

Ezt jól gondolta. A kisdobos szívesen osztja meg tudását másokkal, s szeret örömet okozni másnak. Az is jólesik neki, ha felnéznek rá a többiek, ha valamiben különb; mint most ő például a bélyegek szakértelmében.

Akkor levelet kapott egy ismerősétől, a másodikos Sárközi Mónikától. Barátja leírta, hogy ők miképpen készültek az avatásra a „Baranya szélén", Görösgal falujában.

Megtanultuk a kisdobos indulót és néhány 1848-as dalt. Megtudtuk, hogy a kisdobos nevet az 1848-as szabadságharc kisdobosairól kaptuk és onnan van az előre köszönés is. Jelképeink a kék nyakkendő, mely a békezászló egy darabja és a kisdobos jelvény, kisdobbal. Rajzászlónk kék, az 1848-as zászló mintájára készült. Őrsünk neve Delfin őrs. Ezt hímeztük őrsi zászlónkra is. Egyenruhánk: sötétkék szoknya vagy nadrág, kisdobos öv, fehér ing, kék nyakkendő. Tavasszal a „zöld napon" van az avatás. Ilyenkor nincs tanítás, kirándulunk, akadályversenyre megyünk. Előre meg kellett tanulni az ígéret szövegét. Következett az ígérettétel. Egyenruhában álltunk az avatószülők előtt. A nyakkendőt keresztanyu kötötte a nyakamba. Ajándékot is kaptam tőle. Szép volt.

Legközelebb a barátjától, az ötödikes Bankó Beritől kérdezősködött. Ő úgy tudta, hogy azok lehetnek kisdobosok, akik jól tanulnak, meg nem rosszalkodnak. De Beri azt nem értette, hogy van egy gyerek az osztályukban, akit nem avattak fel, mégis bele kell számolni az őrsbe.

Daninak ez nem volt elég. Ő olyan őrsöt szeretne, akik sokat vándorolnak, meg felfedeznek. Nevet is választott képzeletbeli őrsének: Macskafogó. Ezt a nevet azért választotta, mert szerette ennek a rajzfilmnek okos, ügyes, bátor egérhőseit, akik legyőzték, megszelídítették a macskanemzetséget.

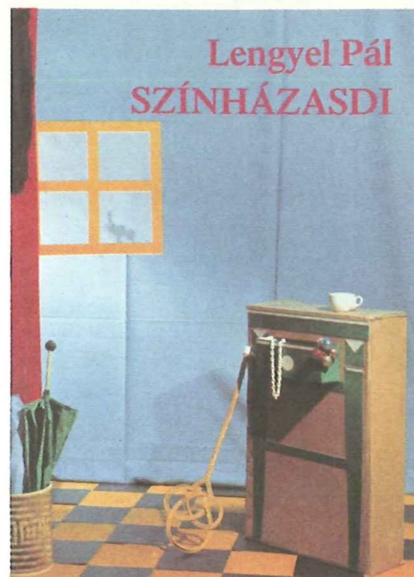
Apja ugyan nem bánta volna, ha Dani valamelyik szép, régi népmese hősét választja őrsi névnek: Babszem Jankót, Árgyélus királyfit vagy Gyöngyvirág Pétert. De ezen nem vesztek össze.

Majd avatás után elválik. A fontos, hogy olyan őrsre találjon Dani, amelynek tagjaival majd megszervezhetik az áhított vándorutat. Sőt még a felfedezést is!

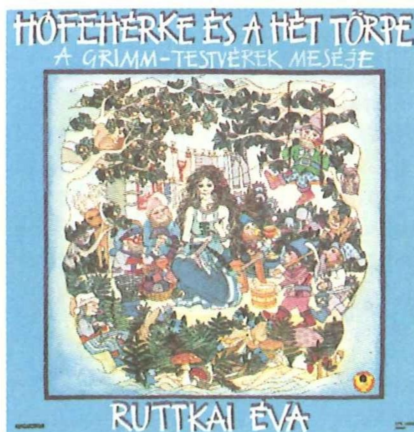
T. L.

Lapozd fel a Kisdobosok Zsebkönyvét a 3—4. oldalon!

Barátunk a könyv

Megjelent a Kuckószínház legújabb kötete: **Lengyel Pál Színházasdi.** Az író Dráfonyának, azaz Máté fiának ajánlotta a könyvet, aki osztályával színházi bemutatóra készülődik. A könyvben előadásra szánt regényrészletek, darabok közül választhat Máté, s te, kedves olvasó. Kellemes szórakozást nyújthat, de egyben hasznos segítőtárs is lehet egy előadás bemutatójára készülődve.

A **Grimm-fivérek Hófehérke és a hét törpe** című meséje kel életre az itt látható lemezen. A mesét Ruttkai Éva mondja el, akit már jól ismerhettek a Fantasztikus nagynéni című tévéjátékból. Keressétek Hófehérkét!

Egy rejtelmes sziget

Ősi görög legendák szólnak egy gazdag birodalomról — Atlantiszról, amely pillanatszerű gyorsasággal pusztult el. A tudósok évezredek óta törik fejüket, miképpen tűnt el Atlantisz a Föld, helyesebben a tenger színéről. Napjainkban úgy tűnik, megoldódott a rejtély.

A görög szigetvilágban van ugyanis egy különös sziget. Ez — ellentétben a környékbeli szigetek többségével, amelyeket fehér mészkő sziklák építenek fel — vulkáni kőzetekből áll. Ráadásul a sziget több részből tevődik össze, amelyek köralakban vesznek körül egy mély tengeröblöt. Az öböl közepén is van két pici sziget, amelyeket sötétszürke, sőt szinte fekete lávakőzetek alkotnak. Ezek egyikén ma is fojtogató, mérges gázok törnek elő egy nemrégiben kialudt vulkán kráteréből.

Ez a különös köralakú sziget Szantorini névre hallgat. A tudósok rájöttek, hogy itt mintegy 3 és fél ezer évvel ezelőtt óriási vulkáni robbanás következett be. A hatalmas sziget nagy része a levegőbe repült, és finom kőzetszemcsékre porladva messze került a szél szárnyán, betemetve más szigeteket, viskókat és palotákat. A robbanás során keletkezett hatalmas üregbe benyomult a tengervíz, ami azután több emelet magasságú hullámokat indított útnak a nyílt tengeren. Ezek pusztíthatták el a távoli, tengerparti városokat, Atlantisz gazdag kultúráját, művészetét.

Hogy ez az elmélet nem csak a tudósok fantáziájában született meg, arra az emberi történelem néhány katasztrofális vulkánkitörése alapján következtethetünk. Közülük a leghírhedtebb a Krakatau vulkán robbanása volt. Ez a Szantorinihez hasonló vulkáni sziget 1883-ban úgy repült a levegőbe, hogy a robbanás keltette hullámok sok emelet magasra tornyosultak, s ahol kifutottak a nagy szigetek: Szumátra, Borneo, Jáva partjaira, ott halált és puszutulást hagytak maguk után. 36 ezer ember halt meg a hullámsírban, s a vulkáni felhő sok ezer kilométer távolságban is elhomályosította a napot.

Szantorini apró szigetroncsai ma is jól kirajzolják az egykori nagy köralakú sziget körvonalait. A roncsok meredek, sokszor függőleges falakkal emelkednek ki az öbölből, tetejükön hófehér házak sorakoznak. Az öböl mélye ma is nyugtalan. Egyik részén melegvízű források bugyborékolnak fel az aljzatból, vörösre festve a tenger egyébként tintakék vizét.

Az öböl közepének egyik kis vulkánszigete néhány évtizede még ontotta kráteréből az izzó lávát. A kénes gáz és gőzszivárgások ma is jelzik: a vulkán csak alszik.

Dr. Juhász Árpád

A szerző felvételei

Kedvenceink a lakásban

A nimfapapagáj

Fotó: Bécsy László

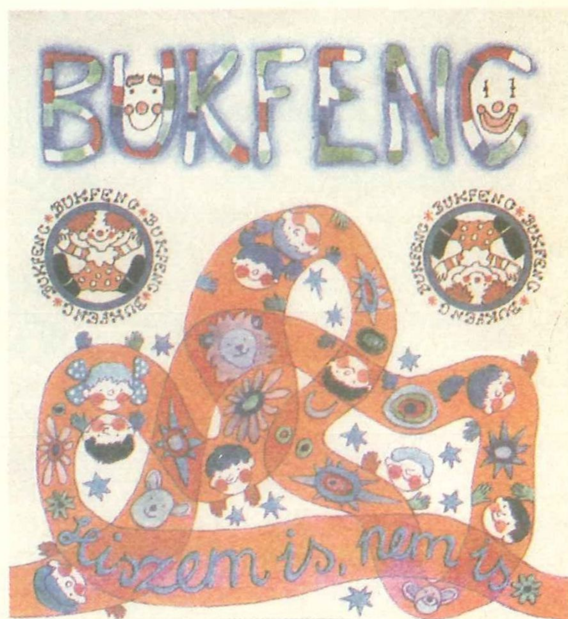
Napjainkban egyre többen tartják lakásukban ezt a kedves és könnyen szelídülő papagájfajt. Békés természetű, gazdáját nagyon hamar megismeri, de néha hangosan rikácsolni kezd, és ezt akár hosszabb ideig sem hajlandó abbahagyni. Nagyobb kalitkában együtt lehet tartani zebrapintyekkel, sirálykákkal. Ha tenyészteni szeretnénk őket, külön kalitkát kell biztosítani számukra. A tenyésztők által felállított fontos szabály, hogy csak kétéves madarat párosítsunk. Ha nagyobb nimfatársaságban kialakuló párt sikerül felfedezni, ezt a két madarat válasszuk, mert a hím és a tojó önkényes összezárása nem mindig eredményes. Tavasszal kezd költeni, 4—6 tojását az odú aljára rakja. Hím és tojó felváltva melengetik a fészekaljat, a fiókák 24—26 nap alatt kelnek ki.

A nimfapapagájokat a költési időn kívül is, de amikor fiókák vannak az odúban akkor különösen változatosan kell etetni. Nagyon szeretik a napraforgómagot (Vigyázz! Hízlal!), a boltban kapható keverékeleséget, a hántolt zabot, a csíráztatott magokat, a gyümölcsöt és a zöldet (tyúkhúr, saláta). A nyár második felében és ősszel különböző felmagzott gyomokat is tehetünk a kalitkába, azokat is élvezettel rágcsálják. A fiókanevelés idején — tapasztalt tenyésztők — fehérkenyeret vagy zsemlét ajánlanak apróra vágott keménytojással keverve. A már önálló fiatal madarakat egy nagyobb kalitkába vagy kerti volierbe (röpdébe) lehet tenni. Nem kényesek, késő őszig a szabadban maradhatnak. Az összeszokott tenyészpárral évekig eredménnyel költethetünk.

Schmidt Egon

Jön a második Bukfenc!

Bár itt a jó idő, én biztos vagyok benne, hogy azért leülsz néha olvasni. Ha máskor nem, akkor, amikor esik az eső. Ajánlok neked egy könyvet az ilyen esős délutánokra: a Bukfenc második kötetét. A könyvben olvasható írásoktól jobb kedved lesz, és ha netán prózamondó versenyre jelentkezel a Bukfencből válogathatsz. Kapható majd a könyvesboltokban. Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat.

Jön!

Madarak és fák napja

A Rózsa Ferenc Úttörőház és a Xantus János Környezet- és Természetvédelmi Oktatóközpont a madarak és fák napja alkalmából akadályversenyt hirdetett a II. kerületi kisdobosoknak és úttörőknek. A vetélkedőn a fürkésztársak ismerkedtek az erdő „ágas-bogas rejtelmeivel", állataival és kellemes órákat töltöttek a szabad levegőn.

Timur és csapata

Sikerrel mutatta be a Békés megyei Jókai Színház Gajdar Timur és csapata című regényéből készült színdarabot. Azoknak a színházfürkészeknek a leveleit várjuk, akik látták a darabot. Írjátok meg, melyik volt az előadás legérdekesebb része!

Régi idők gyermekjátékai

Az aszódi Petőfi Múzeum és a Gödöllői Művelődési Központ gyűjtést indított nagyszüleink, szüleink még el nem kallódott játékaiért. Sajnos e számunk megjelenésekor már lejár a beküldési határidő, de a kiállítás megnyitóján még ott lehettek május elején.

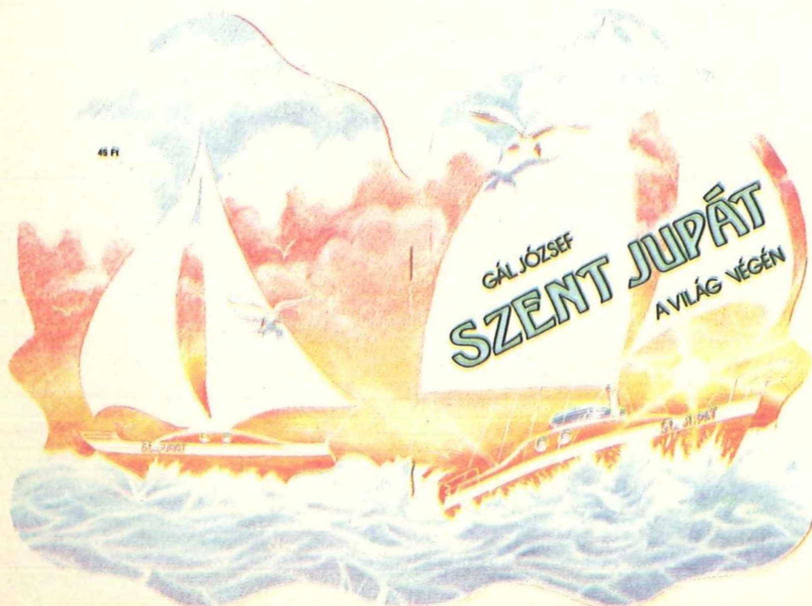
Fürkészek figyelem!

A Szent Jupát vitorlás hajó világ körüli útjának érdekes perceit és helyszíneit villantja fel a nemrég megjelent kiadvány. Az igaz mesét a két személyes legénység egyik tagja, Gál József írta. Kapható Budapesten a Planetáriumban.

Játékkönyv

Figyelmetekbe ajánlom a Gödöllői Művelődés Központ Játékkönyv című kétkötetes összeállítását. Ha már nem tudtok új játékot kitalálni, vegyétek kézbe ezt a könyvet. Nagyon sok újfajta játékkal gazdagíthatja „kincsestáratokat". A könyvet megrendelhetitek postán a következő címen: Petőfi Sándor Művelődési Központ Gödöllő, Szabadság út 6. 2100. A kötetek ára darabonként 30 forint. Jó játékot kívánunk!

Cserebere

— Levelezne szovjet vagy magyar pajtással: Berki Henrik 3044 Szirák, Rákóczi út 22.

— Szalvétagyűjtő: Nyitrai Adrienn, 5130 Jászapáti, Diófa u. 20.

— Naptárt gyűjt és tízéves lányokkal levelezne: Bánhegyi Katalin, 3400 Mezőkövesd, Úttörő út 3. F/2.

— Képeslapot, bélyeget gyűjt és levelezni szeretne: Goda Gabriella, 7044 Nagydorog, Jókai út 75.

— Matricát és Modern Talking jelvényt gyűjt: Barta Attila, Kárpát-Ukrajna, Szovjetunió, Beregszászi járás, Derenkovec, Lenin út 16.

— Levelezni szeretne: Lovász Beáta, 4324 Kállósemjén, Rákóczi út 28.

— Matricát, naptárt cserélne: Deme Ernő, Kárpát-Ukrajna, Szovjetunió, Beregszászi járás, Derenkovec, Lenin út 99.

— Bélyeget, naptárt cserélne: Tóth Róbert és Tóth Edina, Kárpát-Ukrajna, Szovjetunió, Beregszász, Virág u. 12.

Építsük fel Bábel tornyát!

Tekergeted a rádió keresőgombját, és mindig más-más nyelven szólal meg valaki. Járod nyári forgatagban az utcákat, és alig hallasz magyar szót. Ebben a bábeli nyelvzavarban nehéz eligazodni. Pedig ugye milyen jó lenne, ha te is szót érthetnél bárkivel a világon?

A Biblia szerint kezdetben az egész Földön egy nyelvet beszéltek az emberek. Volt azonban egy város, Bábel, ahol, hogy nevüket megörökítsék, égig érő torony építésébe fogtak az emberek. Gőgösségükért Isten azzal büntette őket, hogy nyelvüket összezavarta. Így az építés abbamaradt, az emberek szétszéledtek, és elszakadtak egymástól. Azóta beszél minden nemzet más nyelven.

Természetesen ez csak mítosz. Mégis régtől fogva él a vágy az emberekben, hogy egy nyelven beszéljenek, hogy szót értsenek egymással. Ezért tanulnak nyelveket. Te is fel tudnád sorolni a legismertebb világnyelveket, az angolt, az oroszt, a németet, a franciát. Talán tanulod is valamelyiket. De hallottál-e már az eszperantóról?

Az eszperantó mesterséges nyelv. Nincs olyan nemzet a világon, mely eredendően ezt a nyelvet beszélné. Százegy évvel ezelőtt, 1887-ben, Varsóban jelent meg dr. Ludwik Lázár Zamenhof eszperantó nyelvkönyve. Azóta ez a nyelv tért hódított az egész világon. Hogy miért? Kérdésemre Oroszlányban kaptam választ: egy gyermekorvos családjához bekopogtatva:

— Bonan tagon — mondom bátortalanul, eszperantó nyelven.

— Bonan tagon — fogadja jó napot köszöntésemet **Dr. Hegedűs Ferenc,** és már folytatná is tovább, de hiába. Csak ennyit puskáztam ki újdonsült nyelvkönyvemből.

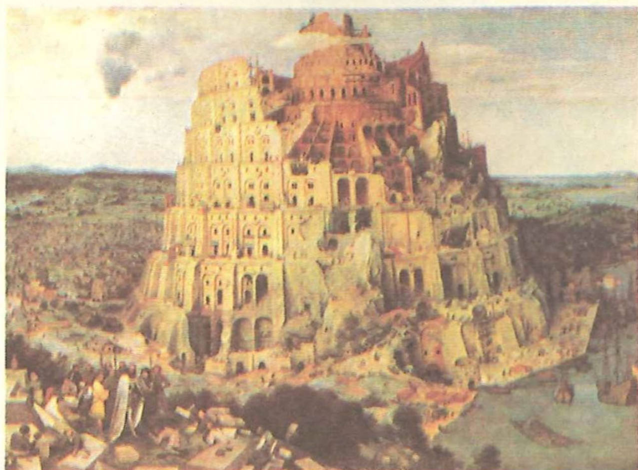
— Kár — válaszolja. — Szívesen beszélgettem volna így.

Nyolc éves kisfia, Feri köröttünk sündörög, a két és fél éves Tomi éppen a délutáni alvásból ébredve tipeg a szobába. Épesapjuk eszperantóul beszél hozzájuk, majd térdére ülteti őket és énekelnek. „Sur la kampo, sur la kampo" — ismerős a dallam. „A part alatt..." dúdolom magamban. Az éneket mondóka követi. Hallgatom őket.

— Szép, dallamos nyelv — mondom

— Nemcsak szép, hanem nagyon egyszerű és könnyen tanulható nyelv is. Ezért tanítom erre a fiaimat. Tomihoz születése óta csak így beszélek. Megért mindent. Úgy is mondhatom ez a második anyanyelve.

id. Pieter Bruegel: Bábel tornya

— Nem lenne jobb, ha valamelyik világnyelvre tanítaná őket?

— Nem hiszem. A világon már milliós tábora van az eszperantónak. Segítségével nemcsak egy néppel ismerkedhetnek meg, hanem több nép kultúrájába is bepillanthatnak. Előnye az is, hogy a különböző anyanyelvű emberek egyenrangú beszélgetőtársak lehetnek. Mi, eszperantisták, támogatjuk egymást. Egy-egy utazás alkalmával elég az országhatárig megváltani a vonatjegyet. Onnan már kézről kézre adnak egymásnak az eszperantisták. Összetartunk, mint egy nagy család.

A könyvespolcon, az íróasztalon eszperantó könyvek, kiadványok hevernek. Pioniro — olvasom egy zöld fedelű címlapról.

— Ez egy úttörőlap? — mutatok rá.

— Igen. A pécsi Szabó István Úttörőház eszperantó gyermekcsoportjának lapja volt. Sajnos megszűnt. Lelkes vezetőjük dr. Hegedűs Béláné, Ili néni (csak névrokon) segítségével értékes eszperantó nyelvű gyermekirodalomhoz, és dalgyűjteményhez juthattak a gyerekek. De meg kell említenem Szabó Imre nevét is, aki számos gyermekvers, mondóka és mese fordításával népszerűsíti az eszperantót a kicsik körében.

— Kihez fordulhat az a kisgyerek, aki a cikk olvasása után kedvet kap az eszperantóhoz?

— Írjon a Magyar Eszperantisták Szövetsége Tájékoztatási Irodájának. Lőrincz Ernesztina szívesen felvilágosítja. Cím: Budapest, 1081 Kenyérmező u. 2. Pf. 193. 1368. Telefon: 334-343.

Hazafelé fülemben cseng még a mondóka. A lehetőség adott. Építsük fel Bábel tornyát! Ne legyen a torony égig érő, nem kell, hogy megörökítsük nevünket, de legyünk újra egymást értő emberek.

Zentai Mari

Postafiók 100

„Titkos béketárgyalások — olvastam az újságban. Szerintem nem helyes, hogy titkosak a béketárgyalások." —olvashatod lapunk 3. oldalán.

Fürkésztársak! Ugye tudjátok, hogy a virágzó május békehónap? S ugye azt is tudjátok, miért van szükség béketüntetésekre, megmozdulásokra? Talán hallottátok már a Beatles együttes Adj esélyt a békének! című számát. A költők, zeneszerzők így tiltakoznak a fegyverkezés ellen, s állnak ki a béke ügyéért. Következő tudósításaink is a békével kapcsolatosak. **Percz Mónika** a hevesi I. sz. Általános Iskola tanulója így írt:

„A kulturális seregszemlén előadtuk a Körtánc a világ körül című vígjátékot. Nagy sikerrel fogadták műsorunkat. Négy nemzetet képviseltünk. Behoztuk a nagy földgömböt, rajta volt a békegalamb. Ezt táncoltuk körül egy úttörő dalra. Záróénekünket, a Minden nyelven egy a dal című számot, fergeteges tapsvihar követte."

VE—GA BÉKEKLUB

Mi is ez a VE—GA? Erről írt **Korom Pál** szentesi fürkész.

„A VE—GA békeklub, amelynek tagjai a szovjet vezetésű nemzetközi űrprogramról nevezték el magukat. Sok csoportja van, és szinte állandóan van valami „bulija", amin részt lehet venni. Az első rendezvényen rengeteg gyerek gyurmázott, festett és játszott a japán hajtogatóiskolában. Azóta én lelkes VE—GÁ-s vagyok. Mi olyanok vagyunk, mint egy nagy család, összetartozunk, és tudjuk, mit akarunk. BÉKÉT!"

Békefelvonulás

A naszályi Általános Iskola Arany János raja ezt írta: *„Pénteken sportdélután volt nálunk, este pedig fáklyás békefelvonulás. A verseny nyertesei csokit és feliratos pólót kaptak. Este fáklyákkal, énekelve mentünk végig a falun."*

Iskolaújság

Már a 2. számot kapta szerkesztőségünk a zalaegerszegi Kilián György Általános Iskola 5.a osztályosaitól. Az újságban apró hírek, riportok, rejtvények, rajzok jelennek meg. Gratulálunk a laphoz!

Kedves Kisdobos szerkesztőség!

Engem Spala Beátának hívnak, IV. osztályba járok. Öten vagyunk testvérek. Apukám beteges. Így nagyon kevés a fizetése. Nem nagyon jut ruhára, cipőre és ennivalóra.

Az lenne a kérésem, hogy azok a kisdobosok, akik tehetik és szeretnének segíteni: felesleges kinőtt ruhájukat és cipőjüket küldjék el nekem és 9 hónapos kistestvéremnek. Én 135 cm magas vagyok, sovány testalkatú és 34-es cipőt hordok. Anyukámnak egy kis örömet szeretnék szerezni azzal, hogy gondjain enyhítek. Ugye megértitek?

Köszönettel: **Spala Beáta**
3976 Révleányvár Fő u. 27.

„Barátság két keréken"

Az ácsi I. sz. Általános Iskola 3.a osztályos Kincskereső raja kerékpárra ült, s barátokat lelt Koppánymonostoron. Levelükből idézünk: *„Az úttörőév kezdetekor elhatároztuk, hogy barátokat fogunk keresni más faluból, városból. Döntésünk a koppánymonostori kisdobosokra esett, mert oda könnyen eljuthatunk. Ők elfogadtak minket testvérosztálynak. Mi meghívtuk őket a farsangi bálunkra, ők pedig a tavaszi szabadtéri játékukra."*

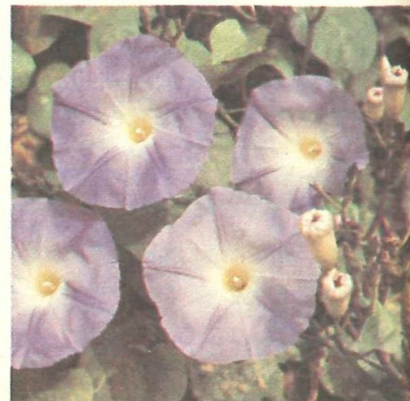
Így is lehet barátságot kötni. Sok sikert a közös programokhoz!

Nyíljék egymillió virág!

Már hagyománynak számít két évvel ezelőtt meghirdetett akciónk. Kertes házakban, lakótelepeken az erkélyeken, iskolaudvaron ültessetek minél több virágot! A színes apró virágcsodák mindig szebbé teszik környezetünket. Ha most elültetitek, júniusra már ki is nyílnak, így köszöntve a vakációt. Kedves Fürkészek! Továbbra is várom leveleiteket!

Szeretettel üdvözöl benneteket:

Dobos Dorka

Nekik tapsoltak Los Angelesben

A legutóbbi olimpiát Los Angelesben rendezték meg 140 ország részvételével, a szocialista országok többségének — köztük Magyarországnak — távolmaradása mellett. A legtöbb tapsot az amerikai Carl Lewis kapta, aki megnyerte a férfi 100 és 200 méteres síkfutást, a távolugrást és tagja volt a győztes 4 × 100 méteres amerikai váltónak, s ezzel 48 év után megismételte az ugyancsak amerikai Jesse Owens bravúrját. De 4 aranyérmet nyert a filigrán romániai tornászlány, Szabó Kati is!

Egy elsőséget nehezebb megvédeni, mint megszerezni — tartja a sportmondás. Ezért tisztelettel és csodálattal tapsolták meg azokat, akik meg tudták védeni moszkvai elsőségüket. Coe, a brit középtávfutó, Thompson, a brit tízpróbázó, a finn evezős, Giovanetti, az olasz céllövő és a francia tőrvívónők véghezvitték azt a bravúrt, hogy az ostromlókkal szemben megvédték elsőségüket. Az olimpiai eskü szövegét mondó, több mint 100 versenyen veretlen amerikai gátfutó, Moses, a nyugatnémet lovas Klimke és az íj meg a nyílvesszők amerikai kezelője Pace montreali elsőségét szerezte vissza, és rajtuk is túltett a nyugatnémet Meyfarth, aki a női magasugrásban 12 év után állhatott ismét az olimpiai dobogó tetejére.

Az én dobogómra a finn Pertti Karpinnen, a japán Yasuhiro Yamashita és az új-zélandi Ian Ferguson került. Karpinnen, a derék finn tűzoltó, Montreal és Moszkva után Los Angelesben is elsőként ért célba az egypárevezősök küzdelmében. Mindhárom versenyen a vert mezőnyből küzdötte magát élre a csak rá jellemző ritmusváltással, hatalmas hajrával. A nyolc év alatt nemcsak három olimpiai aranyat nyert, hanem időeredménye is vagy fél percet javult!

Yamashita, a japán, főiskolai előadó. Egyik ellenfele szerint „olyan erős, mint egy elefánt és olyan ügyes, mint egy macska"; a másik legyőzött cselgáncsozó pedig így jellemzi: „ha vele küzdök, mintha egy olyan hatalmas hűtőszekrénnyel viaskodnék, amelynek feje is van!". Nos, Yamashita, a cselgáncsfejedelem, 4 mérkőzésen alig egy mérkőzésnyi időt töltött a tatamin. 7 év alatt nem talált legyőzőre, és az olimpiai döntőt is beszámítva addigi 198 mérkőzése közül 194-et ipponnal — a legnagyobb fölénnyel — nyert.

Ferguson az 500 méteres távon egyesben és párosban is a legjobb kajakosnak bizonyult és ott lapátolt a győztes új-zélandi négyesben is. Los Angelesben ő lett a kajakkirály! Pedig a 30 éven felüli versenyző egyszer már visszavonult, s csak társai noszogatására kezdett ismét edzeni, hogy meglegyen a négyes, s hogy azután — a versenysport kifürkészhetetlen összetevőit igazolva — háromszoros olimpiai bajnok legyen.

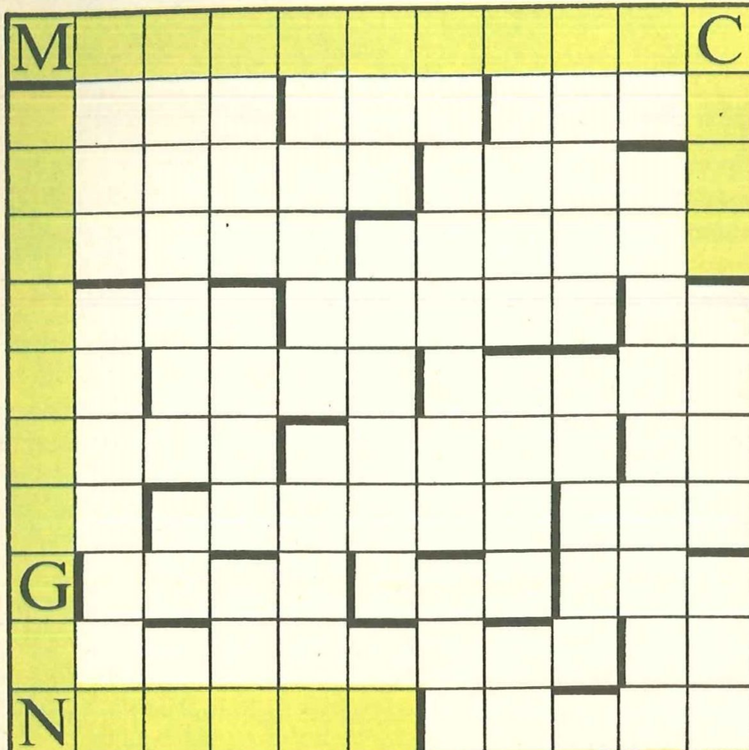
Novotny Zoltán

Edwin Moses Fotó: MTI

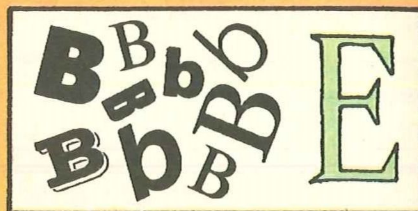
MÁJUSI FEJTÖRŐ

Keresztrejtvény

Betűrejtvény

Minek a jelképe a kisdobosok kék nyakkendője?

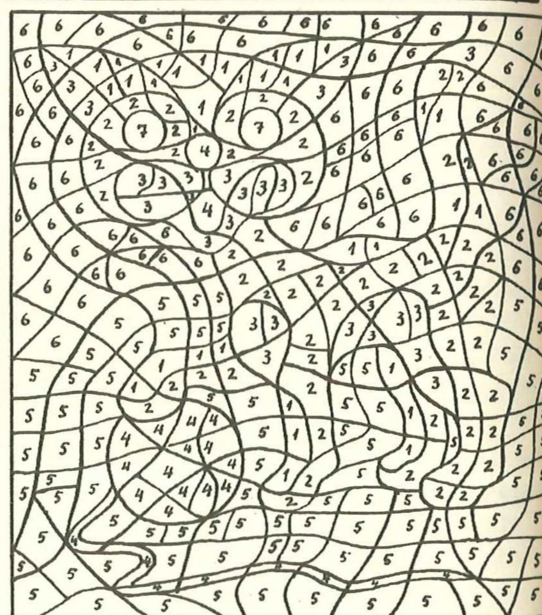
Szókincs—próba

Keressetek legalább 10 olyan szót, amelynek a vége NC. Például: GUBANC.
Keressetek legalább 10 olyan szót, amelynek a vége NCS. Például MANCS.

Írjátok be a szavakat a megfelelő helyre. A színes négyszögekbe kerülő betűket olvassátok össze. Ezt a két sort kell beküldeni.
KÁVÉFŐZÉS, ONKOLÓGIA, HARANGOS, RADÍROZ, ÚTIREND, GALAMB, LEAPAD, MODELL, LASKÁK, KOPASZ, ERISZ, TITKA, RITKA, ROSTA, ANITA, MENZA, GERÉB, ÁPOLÓ, EGÉSZ, ÁRON, ALSÓ, EBET, ELZA, ÁPOL, A BŐR, ARAB, RIZS, MURA, ÓLBA, RIZS, ERGO, YBL, GÓL, IGE, ÉSZ, ABA, SÖR, DIA, TZÉ, EZ, KR, KO, OK, IG, VA, ÁT, FŐ, AR, ÉS O = Ó U = Ú

Színezzétek ki

a képet a számoknak megfelelően:
1 = sötétbarna, 2 = világosbarna, 3 = sárga, 4 = piros,
5 = zöld, 6 = kék, 7 = fekete

A rejtvények megfejtését május 26-ig juttassátok el nyílt levelezőlapon szerkesztőségünkbe. Cím: KISDOBOS 1502 Budapest, Postafiók 100.

A februári fejtörő helyes megfejtése

Keresztrejtvény: Varázskezek
Rakd a helyére: gazdasági udvar
Kialakul: jelmezkészítő
Színező: bohócfej

A Kisdobosok zsebkönyvében közölt rejtvények megfejtése

1. Képrejtvény: ZSÁKMÁNY, ÖTKOR, ÁRNYÉK, KÉSŐN, KUTYABÁNAT (EBGONDOLAT), VÁRHAT
2. Képrejtvény: SÓHAJ, TÁLCA, HARAG, KICSINYES, TARKA BABÁK, MÓKÁS
3. Képrejtvény: SÁRHÁNYÓ, BALTAZÁR, CIPŐ, PÁRKÁNY, SÁRMÁNY, BOCSÁNAT

A februári fejtörő helyes megfejtéséért 50,– Ft-os könyvutalványt nyertek:

Derdák Judit, Hegedűs Gábor, Kóczián Gabriella, Lackói Kriszti, Varga Viktória Budapest; **Obrtál Bea** Acsa; **Vass Klára** Ártánd; **Csókási Attila** Báránd; **Totorán Gábor** Csorvás; **Márton András, Szikora Judit** Debrecen; **Molnár Anett** Egerbocs; **Langmár Balázs** Enying; **Jelen Bernadett** Esztergom; **Bali Ervin** Fadd; **Varga Tímea** Fehérgyarmat; **Tóth Szabolcs** Gyöngyös; **Kiss Katalin** Hajdúböszörmény; **Szilágyi Szilárd** Hajdúsámson; **Mérges Gabriella** Hódmezővásárhely; **Szűcs Annamária** Kázsmárk; **Kerekes Andrea** Kaposvár; **Balogh Szilvia** Kecskemét; **Hürkecz Márta** Kunszentmárton; **Bártfai Tamás** Leninváros; **Simonics Gábor** Mocsa; **Ágoston Enikő, Jasku Tamás** Nyíregyháza; **Albert Andrea** Oros; **Mórocz Krisztina** Öreglak; **Cseh Mónika** Ősi; **Darabos Lívia** Paks; **Bertók Katalin** Petőmihályfa; **Bózsa Gabriella** Pécs-Hird; **Huszár Petra, Sztergár Edit** Szeged; **Kis Attila** Szenta; **Kállay Csilla** Szerencs; **Kanász Tamás** Székesfehérvár; **Hetesi János** Szigethalom; **Tuzok Zsanett** Szilsárkány; **Szalados Tibor** Tardosbánya; **Prázmári Tibor** Tiszafüred; **Hubay Kata** Vasvár; **Hidasi Róbert** Vác; **Marinovszki Zsolt** Váczduka; **Cserepes Tibor** Vámosoroszi; **ifj. Németh László** Várpalota; **Simon Krisztina** Zalaegerszeg.

Rongybubák

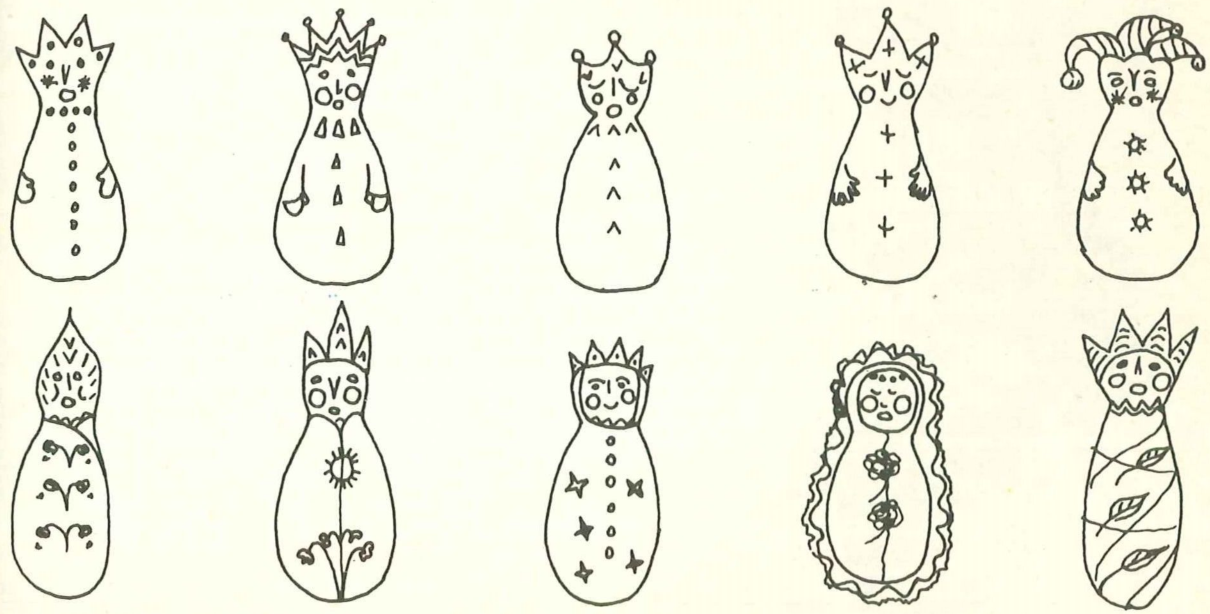

Magatokat, testvéreiteket és barátaitokat is meglephetitek egy-egy rongybubával. Ha megfigyelitek a fényképeket, lépésről lépésre nyomon követhetitek, hogyan készítem a pólyásbabát: filcből vagy más nem foszló anyagból szabom ki egy papírminta segítségével. A széleinél összeöltöm, nem kell kifordítani. Fonalhulladékkal vagy vattával kitömöm. Arcot varrok filcdarabból, gyöngyből, színes pamuttal hímezve. A babát egy vászondarabba pólyálom, átkötöm egy szalaggal vagy kicicomázom.

Többféle babát is készíthettek, válasszatok kedvetekre valót a rajzokból.

Jó bubázást kívánok! **Lakatos Lilla**

Szeretettel köszöntjük olvasóinkat a nemzetközi gyermeknapon!

A KÉK KERÍTÉS

Van valahol egy kék kerítés, amelyik szereti, ha rajzolgatnak rá...

1.

Körmi, 4-re jövök focizni. Várj meg! Bence

GYERMEKEK A GYERMEKEKÉRT!

Ide rúgj gólokat!

Körmi, ma nem érek rá. Papírt gyűjtünk Rékával. Bocs! Bence

Körmi e-
gyedül foci
zott. Megjö
Réka és Be
ce, de nem
játszottak
vele. – Vigy
zol egy kics
erre a nég
csomagra
Persze! – sz
Körmi.

3.

UNATKOZOM!

EZ IGAZI KAPU LESZ!

ÉS MOST KEZDEM!

Körmi a csomagokból kaput készített, és abba rúgta a labdát. A csomagok lassan szétbomlottak. – Hű, mit fogok én ezért kapni! Félek! –

4.

GÓL!

GÓL!

10:0

11:0

Már jötte
is a gyere
kek! De R
ka csak ar
nyit mon-
dott: – Sza
ladj el fag
laltot ven
mi addig
gyázunk a
labdádra!
Siess! –

6.

Fő a türelem! Réka

Kipukkasztom a labdát!

Nem!

Nem értelek! Körmi sose fogja összeszedni!

Körmi elment. Akkor Réka feldobta a labdát a fára. – És most bújjunk el gyorsan! – Körmi viszszajött, és kereste a labdáját. – Megvan! –

7.

ÉRTEM! EZ A BOSSZÚ. HAHAHA! CSAKAZÉRTIS LESZEDEM!

Mindjárt jövünk! Réka, B

KIFOGOK RAJTATOK KÖR

Le akarta
szedni, de
túl magas
volt. Össze
rakta hát
papírokat,
össze is k
tözte, rá
állt – és íg
végre vissz
szerezte a
labdáját...

Hajtsd szét a borítót, és figyeld a képek számozását!

Marék Veronika